

POHAŃBIAĆ (11) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); oba a jasne.

inf pohańbiać (2). ◇ *praes 3 sg* pohańbią (6). ◇ *3 pl* pohańbiają (1). ◇ *praet 3 sg m* pohańbiął (1).
◇ *imp 1 pl* pohańbiąmy (1). ◇ **[part praes act pohańbiając.]**

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. Przynosić ujmę, niesławę; exhonore PolAnt; confundere Vulg [w tym: kogo, co (2)] (4) : W chudobie zacne łtany wżák fie odmieniáią/ A cne łpráwy Przodkow łwych w łobie [tj. *swoim postępowaniem*] pohańbiáią. *MycPrz I B2v*; Rozgá y karánie dáie mądrość/ á dziećię ktoremu dáią łwáwólą/ pohańbia mátkę łwoię. *SkarKaz 420a*.

a. Przynosić wstyd [zawsze przekład tego samego tekstu] (2) : wiedząc iż wćílk łpráwuie ćierpliwość: á ćierpliwość/ doświádczenie; á doświádczenie/ nádzieię. á nádzieią niepohańbia *WujNT Rom 5/5 [idem] Aaaaaa2; [Glosy II 84/33; UstKościel 74]*.

2. Potępiać [kogo, co] (7) : A przetoż Pan nádeťość z zelżywością pohańbia *BibRadz Eccli 10/14[16]*; A Saulus [= *Szawel*] im dáley thym fie więcey rozmnażał w náuce łwoiey/ á pohańbiał żydy wżytki w rołpráwach łwoich *RejPos 283, 145; RejZwierc 198*.

Szeregi: »pohańbiać a posromacać (a. zasromocać)« [*szyk 1:1*] (2): Gdyż [*Pan*] záwżdy obiecowáł pohańbiáć á połromacać mądrość mędrków tákich *RejPos 201v; SkarKaz 549a*.

»połmiewáć się a pohańbiać« (1): Słyszylz też co powieda o Oycu łwoim niebieskim/ iż fie on połmiewa á pohańbia tákie mądrości *RejPos 289*.

[»strofować a pohańbiać«: ále łtrofuiąc á pohańbiáiąc Heretyctwá [...] iáko Pan IEZVS ták y Confederátia nie każe o jch błád ná gárdle karáć *Respons C3v*.]

Synonimy: 1. *poniżać, sromocić, znieważać*; 2. *ganić, potępiać, szczypać*.

Formacje współrdzenne cf **HANBIC**.